

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

Előadó:

V É G Z É S

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **PANASZOS** által rendőri intézkedés elleni panaszt – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 21. § (6) bekezdésére, illetőleg a 22. § (2) bekezdésére – a **Rendőrfőkapitányság vezetőjének**

átteszem.

A végzés ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a Ket. 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól. A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) –, a felülvizsgálni kért végzés közzétételétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A végzést kapja:

1. panaszos
2. Független Rendészeti Panasztestület
3. Rendőr-főkapitányság vezetője
4. Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a vele szemben a Rendőrkapitányság beosztottjai által fogatosított rendőri intézkedés ellen elektronikus úton, az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat Központi Panaszirodájához panaszt terjesztett elő. A panaszos a rendőri intézkedés jogszerűségét és szakszerűségét sérelmezte.

A panasz alapján a Rendőrkapitányság, mint elsőfokú hatóság a közigazgatási eljárást megindította és a panaszt határozattal elbírált. A panaszos a sérelmezett határozattal szemben a törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés alapján a Rendőr-főkapitányság, mint másodfokú hatóság megállapította, hogy a panaszos – a fellebbezés előterjesztésével egy időben – a Panasztestület vizsgálatát is kérte.

A fentiekre tekintettel a Rendőrkapitányság által megindított közigazgatási eljárást a Ket. 32. § (1) bekezdés alapján – figyelemmel az Rtv. 93. § (3) bekezdésére – a fenti ügyszámon elrendelt és a Rendőrkapitányság által folytatott panaszeljárást a másodfokú hatóság végzéssel a Panasztestület értesítésének kézhezvételéig felfüggesztette.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában fogatosított intézkedést a panaszossal szemben, valamint a panaszos előállításának jogalapját is megfelelőnek találta, az előállítás időtartamát arányosnak ítélte meg. A Panasztestület véleménye szerint a panaszos bilincseléséhez a rendőrségnek nem volt kellő jogszabályi alapja, ezért álláspontja szerint sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga az aránytalan, szükségtelen, indokolatlan és jogszabály ellenes bilincselés következtében. Továbbá a bilincselés végrehajtása érdekében alkalmazott testi kényszer vonatkozásában, a rész-egész viszonyra tekintettel, a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jogának a sérelmét állapította meg. A feloldhatatlan ellentmondásokra figyelemmel a mobiltelefon elvétel következtében alkalmazott testi kényszer kapcsán az emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jog sérelme a Panasztestület által nem volt megállapítható, ugyanakkor a Panasztestület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az indokolatlan mobiltelefon használat korlátozása miatt. A rendőri jelenlétre vonatkozó sérelem kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga, míg a házkutatás során alkalmazott rendőri létszám tekintetében a hatásköri szabályokra tekintettel, annak kizártsága miatt a Panasztestület nem határozhatott. A rendőrség tájékoztatására vonatkozó kifogás kapcsán a Panasztestület úgy határozott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelme figyelemmel a feloldhatatlan ellentmondásra, nem volt megállapítható.

A megvalósult alapjogsértés alapján a Panasztestület megítélése szerint a jogsérelem mértéke elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
 b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
 ba) az országos rendőrfőkapitány,
 bb) a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el”.

A hivatkozott jogszabályhely alapján a panaszos választása szerint fordulhat az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez, vagy kérheti, hogy a Panasztestület vizsgálatát követően a panaszról az országos rendőrfőkapitány döntsön.

Jelen esetben a panaszos előterjesztett panasza a törvényes határidőn belül került a Rendőrkapitánysághoz, amely alapján a közigazgatási eljárás megindult és a panasz tárgyában a Rendőrkapitányság vezetője határozatot hozott. Ezt követően a panaszos a határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő, amely során megállapítást nyert, hogy a panaszos fellebbezésének előterjesztésével egy időben a Panasztestület vizsgálatát is kérte.

Ezzel kapcsolatban ugyanakkor megállapítható, hogy az Rtv. 92. (1) bekezdésében foglaltak szerint a párhuzamos eljárásra nincs lehetőség.

A Ket. 21. § (6) bekezdés értelmében „Ha a hatóság megállapítja, hogy az ügyben más hatóság a megelőzés alapján már eljár, vagy más hatóság előtt eljárás van folyamatban, saját eljárását megszünteti, illetve szükség esetén a döntést visszavonja, és erről szóló döntését a korábban eljár, illetve a folyamatban lévő ügyben eljáró hatósággal és az ügyféllel közli. Az eljárást megszüntető végzés és a döntést visszavonó döntés ellen jogorvoslatnak nincs helye”.

A Ket. 22. § (2) bekezdés alapján „Hatáskör vagy illetékesség hiányában a hatóság a kérelmet és az ügyben keletkezett iratokat - az ügyfél egyidejű értesítése mellett - haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem megérkezésétől, folyamatban levő ügyben a hatáskör és illetékesség hiányának megállapításától számított nyolc napon belül átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz”.

Tekintettel arra, hogy a panasz vizsgálata tárgyában már a Rendőrkapitányság eljár, ezért – figyelemmel a Ket. 22. § (2) bekezdésére – a rendőri intézkedés elleni panaszt és a Panasztestület által hozott állásfoglalást átteszem az elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Rendőr-főkapitányság vezetőjének.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

A jogorvoslati jogosultságról a Ket. 72. § (2) bekezdése alapján a 98. § (3) bekezdés b) pontjára, továbbá a 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (2) bekezdésére tekintettel adtam tájékoztatást. A jogorvoslati jog érvényesítésének módjára a 109. § (2) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése az irányadó. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (továbbiakban: Pntv.) 3. § (1) bekezdése.

Végzésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 21. § (6) bekezdése, 22. § (2) bekezdése, 72. § (2) bekezdése, 98. § (3) bekezdése, 100. § (1) bekezdés a) és e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdése 93/A. § (7) és a (9) bekezdései;
- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése.

Budapest, 2015. november 12.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos